

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7733

гр. София, 05.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **9074** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 217, ал. 1, т.11 ЗУТ вр. с чл.217, ал.2 ЗУТ и чл.166 АПК.

Образувано е по жалба на: [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № РА-18-81/12.08.2022 г. на Главния архитект на Столична община.

С жалбата се иска спиране на допуснато по силата на закона (чл. 217, ал. 1, т. 11 ЗУТ) предварително изпълнение на цитираната по-горе заповед на Главния архитект на Столична община.

Настоящият съдебен състав намира искането за спиране изпълнението на заповедите за процесуално допустимо, доколкото жалбоподателите са адресати на актовете и са пряко засегнати от предварителното изпълнение.

Разгледано по същество искането за спиране е неоснователно.

В отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата, приложимата разпоредба на чл. 217, ал. 1 ЗУТ предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, но съгл. ал. 2 от същата разпоредба, съдът може да постанови спирането му. Изпълнението може да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно, подкрепено с представени към жалбата доказателства. В тежест на жалбоподателя е да установи осъществяването на тези предпоставки. В този смисъл Определение № 870 от 22.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16436/2013 г. Определение № 9142 от 1.07.2014

г. на ВАС по адм. д. № 8082/2014 г.

Предпоставките за спиране са визирани в чл.166 АПК и касаят няколко хипотези. По принцип, оспорването спира изпълнението на административния акт. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. По силата на чл. 166, ал. 4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. От анализа на правните разпоредби е видно, че съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл. 166, ал. 4 вр., ал. 2, изр.1 АПК.

При допуснато по силата на закона предварително изпълнение, обхващащо и заповедите по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ – вж. чл. 217, ал. 1, т. 11 от закона, правомощието на съда по ал. 2 на чл. 217 ЗУТ да спре изпълнението може да бъде упражнено само при условие, че то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда – чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК.

В случая не са изложени конкретни твърдения и не са представени каквито и да е доказателства по делото, от които да се правят изводи за евентуалните вреди от премахването на обекта. При премахването на павилионите не биха били налице репутационни вреди, каквито доводи излага жалбоподателя. Премахването на обекта не води и винаги до прекратяването на трудовите договори на служителите, но дори и да се приеме това, то тогава биха били налице вреди по отношение на трети лица, но не и по отношение на дружеството-жалбоподател.

Жалбоподателят е посочил, че ще претърпи значителни вреди, но съдът счита, че евентуално настъпили за жалбоподателя финансови вреди, не са труднопоправими; като могат да бъдат овъзмездени по реда на ЗОДОВ, ако оспорената заповед бъде отменена; като тези неуточнени като основание и размер имуществени не могат да се противопоставят на презумирания от чл.217, ал.1, т.11 ЗУТ обществен интерес.

Предвид изложеното съдът намира, че искането за спиране е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма] ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] за спиране изпълнението на

Заповед № РА-18-81/12.08.2022 г. на Главния архитект на Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщаването му на страните.

ДЕЖУРЕН СЪДИЯ: